

(dále jen „žadatel“)

Statutární město Opava

Žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. InfZ

[1] Žadatel žádá, dle InfZ, o poskytnutí informací, a to:

- Dokument pořadové číslo 48 z řízení sp. zn. 23838/2023/PRES

[2] Požadované prosím pošlete do datové schránky.

Dne 22. července 2024

Kopie souhlasí s originálem

Podpis oprávněné úřední osoby:

MAGISTRÁT MĚSTA OPAVY

Horní nám. 69, 746 01 Opava
Odd. přestupků

Váš dopis zn:

Ze dne:

Naše značka: MMOP 127753/2024 / 23838/2023/PRES

Vyřizuje: Ing. Kristýna Honová, Ph.D.

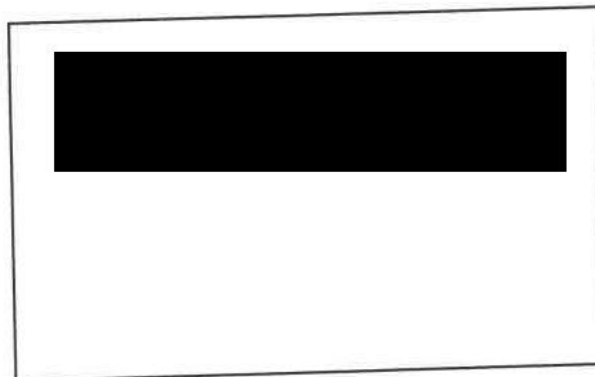
Pracoviště: Krnovská 71

Telefon: 553 756 627, 604 229 354

Fax: 553 756 685

E-mail: kristyna.honova@opava-city.cz

Datum: 02.08.2024

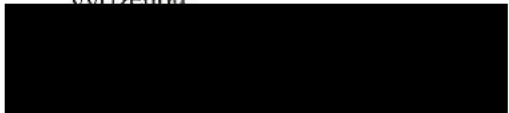

Odpověď na žádost

Na základě Vaší žádosti ze dne 22. 7. 2024, doručené zdejšímu správnímu orgánu dne 23. 7. 2024 Vám sdělujeme následující

Ad 1 Poskytnutí informací a to dokument pořadové číslo 48 z řízení sp. značky 23838/2023/PRES – viz. Rozhodnutí MMOP 125397/2024/23838/2023/PRES.

Tímto považujeme Vaší žádost dle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím za vyřízenou

odbor vnitřních věcí
Ing. Kristýna Honová, Ph.D.
Pověřena projednáváním přestupků
Pověření č. 9/1/VNIT/2022

Příloha: 1x Rozhodnutí MMOP 125397/2024/23838/2023/PRES.

Kopie souhlasí s originálem

Podpis oprávněné úřední osoby:

MAGISTRÁT MĚSTA OPAVY

Horní nám. 69, 746 01 Opava
Odd. přestupků

MMOPX029A62D

Váš dopis zn:

Ze dne:

Naše značka: MMOP 125397/2024 / 23838/2023/PRES

Vyřizuje: Ing. Kristýna Honová, Ph.D.

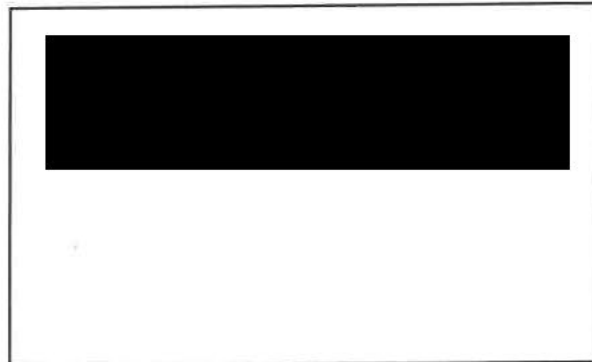
Pracoviště: Krnovská 71

Telefon: 553 756 627, 604 229 354

Fax: 553 756 685

E-mail: kristyna.honova@opava-city.cz

Datum: 30.07.2024

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Opavy jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen „informační zákon“*) **rozhodl** ve věci žádosti o poskytnutí informací podle informačního zákona ze dne 22. 7. 2024, doručeno správnímu orgánu dne 23. 7. 2024 podané

[REDACTED] (*dále jen „žadatel“*) týkající se podnětu k šetření spáchání přestupku podané žadatelem a to: poskytnutí informací dokument pořadové č. 48 z řízení sp. zn. 23838/2023/PRES, kdy tyto jsou řešeny zdejšími věcně a místně příslušným správním orgánem

t a k t o: podle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona se žádost o poskytnutí informací podle informačního zákona

o d m í t á

z důvodu uvedeného v ustanovení § 11 odst. 6 informačního zákona

týkající se poskytnutí informací a to dokumentu pořadové číslo 48 z řízení spis. značky 23838/2023/PRES.

Odůvodnění:

Žadostí o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. Informačního zákona, ze dne 22. 7. 2024, doručené správnímu orgánu dne 23. 7. 2024 se žadatel domáhá poskytnutí informací a to dokument č. 48 z řízení sp. zn. 23838/2023/PRES. Předně je nutno říci, že vzhledem k tomu, že žadateli byly zdejšími správním orgánem zaslány dne 22. 7. 2024 sběrné archy spisů a to spis. zn. 17510/2024/PRES i spisové značky 23838/2023/PRES, kdy z těchto si žadatel vybral výše uvedená

čísla dokumentů, má zdejší správní orgán za to, že si je žadatel vědom, o jaké dokumenty žádá respektive, jak se jmenují, přesněji označené ve sběrných arších jako „věc“.

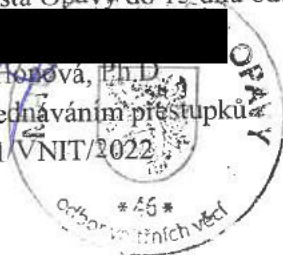
K odmítnutí poskytnutí informací a to dokumentu pořadové číslo 48 sp. zn. 23838/2023/PRES. Institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu, o správním řízení je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona. Problematika poskytování informací o probíhajícím nebo skončeném správním řízení je třeba chápat jako speciální vůči poskytování informací podle informačního zákona. Tedy právo na informace ze správního spisu náleží v plném a neomezeném rozsahu vždy účastníkům správního řízení a jejich zástupcům, jiným osobám jen tehdy, prokážou-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob. Správní orgán má za to, že je nezbytné chránit práva účastníků přestupkového řízení, kdy je nutno upozornit na skutečnost, že o přestupku správní orgán rozhoduje především na základě přímých důkazů, kterými jsou svědecké výpovědi. A právě žadatel sám je tímto svědkem, který je také dotčenou osobou. A proto seznámení se protokolem II. ústního jednání (dokument č. 48), o který žádá, by neměl mít k dispozici žadatel jako svědek, který má v průběhu přestupkového řízení plnit svou povinnost podle § 55 zák. č. 500/2004 Sb. o správním řízení, jinak řečeno mohla by vzniknout důvodná obava o nevěrohodnosti jeho svědecké výpovědi, jelikož by jako svědek předem věděl, jak se vyjádřila obviněná z přestupku [REDAKCE], k čemu se vyjádřila atp. a dále by svědek věděl, jak se vyjádřil další svědek v rámci tohoto řízení, kdy navíc zdejší správní orgán nemá doposud k dispozici ani svědeckou výpověď žadatele.

A na základě výše popsaného zhodnocení všech skutečností v souvislosti s informačním zákonem rozhodl podle ust. § 11 odst. 6 informačního zákona tohoto odmítnutí podání informace, jelikož povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánu činný v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob nebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.

Poučení:

Proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze dle ustanovení § 16 odst. 1 informačního zákona podat odvolání ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje prostřednictvím Magistrátu města Opavy do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí.

[REDAKCE]
Ing. Kristýna Horová, Ph.D.
Pověřena projednáváním přestupků
Pověření č. 9/1/VNIT/2022

(dále jen „žadatel“)

Krajský úřad Moravskoslezský kraj
prostřednictvím
Statutární město Opava

č. j. MMOP 125397/2024/23838/2023/PRES

- **Odvolání dle zákona č. 106/1999 Sb. (InfZ)**

[1] Žadatel podává odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 30. 07. 2024 ve věci vyřizování žádosti o poskytnutí informací dle nadepsaného č. j., kterým povinný subjekt odmítl žadateli poskytnout informace, dle InfZ. Žadatel má za to, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné a tedy nepřezkoumatelné, navíc trpí nesprávným posouzením věci.

[2] Žadatel má dále za to, že je obecně povinností povinných subjektů, poskytnout veškeré požadované informace, vyjma taxativně vyjmenovaných výluk v InfZ. O žádnou takovou výluku ale povinný subjekt své rozhodnutí neopřel.

[3] Pokud dále povinný subjekt odůvodňuje svůj postup tím, že se lze k informacím dostat přes institut nahlížení do spisu, a z toho má vyplývat, že nelze aplikovat postup, dle InfZ, pak se rovněž povinný subjekt mýlí.

[4] Jak přitom vyplývá z judikatorních rozhodnutí, tak nahlížení do spisu je zcela jiný institut než poskytnutí informací v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, když i z povahy věci je zřejmé, že dle zákona o svobodném přístupu k informacím lze získat pouze rozhodnutí či obdobnou listinu, a to ještě anonymizovanou, ale nahlížením do spisu je možno být seznámen s celým obsahem spisu. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. května 2017, č.j. 8 A 26/2017 - 33-36: „*z dikce ust. § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá, že informací z trestního řízení se lze domáhat i právě podle tohoto zákona, a tedy neplatí, že by trestní řád – jmenovitě jeho ust. § 65 – byl jedinou normou, která upravuje přístup k informacím z trestního řízení. Není proto vyloučeno, aby se žadatel domáhal zpřístupnění informací z trestního řízení jak podle trestního řádu, tak podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Záleží pak v podstatě právě jen na žadateli, jakou normu a jaký postup si zvolí. Tento jeho výběr pak musí příslušný orgán respektovat a žádost vyřídit podle toho právního předpisu, jehož se žadatel dovolával...*“ Žadatel má za to, že jeho závěry jsou plně aplikovatelné i na tento případ. Nad to, je judikatorně aprobováno, že není ani vyloučen postup takový, že se žadatel o stejné či obdobné informace domáhá souběžně přes nahlížení do spisu, tak prostřednictvím postupu dle zákona o svobodném přístupu k informacím.

[5] Rovněž má žadatel za to, že jsou na danou situaci aplikovatelné závěry i rozsudku Krajského soudu Plzeň ze dne 20. prosince 2017, č. j. 30 A 211/2016-35. Tento pojednává o “střetu” postupu dle InfZ a nahlížení do spisu: *Eventualitou souběhu oprávnění podle zákona o svobodném přístupu k informacím a podle správního*

řádu se zabýval Nejvyšší správní soud v precedenčně významném rozsudku ze dne 13. prosince 2006, č. j. 5 As 3/2006-70, ve kterém judikoval, že: „právo na informace dle zákona č. 106/1999 Sb. je [...] možno označit za prostředek realizace hmotného práva, přičemž z ničeho nelze dovodit, že jej nemůže využít i účastník řízení, z něhož má být informace poskytnuta.“ Komentářová literatura (Furek, Adam, Rothanzl, Lukáš, Jirovec, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016. ISBN 978-80-7400-273-1; str. 55) nadto dovodila, že: „jelikož má účastník právo seznámit se (formou nahlédnutí do spisu a ve spojení s ním i porřizemím výpisu či kopii) s celým obsahem spisu (s výjimkou informací dle § 38 odst. 6 SpR), není při vyřizování jeho žádosti v režimu SvInf třeba aplikovat důvody omezení práva na informace.“

Možnostmi získání kopií listin ze spisu, pokud oprávněný subjekt požaduje kopie celého správního spisu, se nejednou zabývala judikatura Nejvyššího správního soudu a rovněž i komentářová literatura ke zákonu o svobodném přístupu k informacím. V ust. § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je mimo jiné uvedeno, že: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřizování žádosti včetně náležitosti a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.“ Z uvedeného tedy plyne, že pokud zvláštní právní předpis stanoví jinou komplexní úpravu podmínek a provedení práva na informace, tj. úpravu, která dostatečným způsobem provádí ústavně zaručené právo na informace, zákon o svobodném přístupu k informacím se nepoužije. V daném případě je tedy nutné posoudit, zda správní řád, resp. jeho ust. § 38 upravující nahlížení do správního spisu, je ve vztahu k ust. § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím speciální či nikoli. Dle ust. § 38 odst. 1 a 2 správního řádu platí, že: „Účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73). Není-li účastník zastoupen, může spolu s účastníkem nahlížet do spisu i jeho podpůrce. Jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.“ Dle odst. 4 citovaného ustanovení pak také platí, že: „S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho částí.“ Nejvyšší správní soud zastává dlouhodobě stanovisko, že správní řád zpravidla není přinejmenším v souvislosti s dílčími informacemi obsaženými ve správním spisu, zvláštní úpravou ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím. Tento závěr vyplývá z odlišné právní povahy obou institutů (tj. právo na informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím a právo nahlížet do spisu dle správního řádu) a s ní souvisejícími podmínkami uplatnění těchto práv. Jak totiž žalobce správně v žalobě uvedl, žádost o poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím je realizací hmotného práva, zatímco úprava obsažená ve správním řádu představuje realizaci procesního práva účastníků řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006 č. j. 5 As 3/2006-70, rozsudek dostupný na www.nssoud.cz). Správní řád je tak nutné ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím považovat za zvláštní úpravu pouze ve vztahu k fyzickému nahlížení do spisu a měl by se uplatnit jen v případě žádostí, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu v režimu správního řádu. V případě, že žadatel požádá o poskytnutí informací ze spisu jinou formou (např. zaslání kopií listin), měl by správní orgán žádost posuzovat dle zákona o svobodném přístupu k informacím a postupovat podle něj. Z uvedeného je tedy patrné, že kritériem pro určení toho, dle jakého zákona se bude žádost posuzovat je to, zda je požadováno fyzické nahlédnutí do spisu či jiná forma poskytnutí informace např. zaslání kopií (Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 21).

[6] Povinný subjekt se dále mýlí v aplikaci výjimky poskytování informací dle ustanovení § 11, odst. 6. InfZ, neboť tato výjimka svědčí orgánům činným v trestním řízení. Správní orgán (povinný subjekt) není orgánem činným v trestním řízení. Taxativní výčet orgánů činných v trestním řízení je uveden v § 12, odst. 1. TrŘ: *Orgány činnými v trestním řízení se rozumějí soud, státní zástupce a policejní orgán.* Povinný subjekt mezi nimi není.

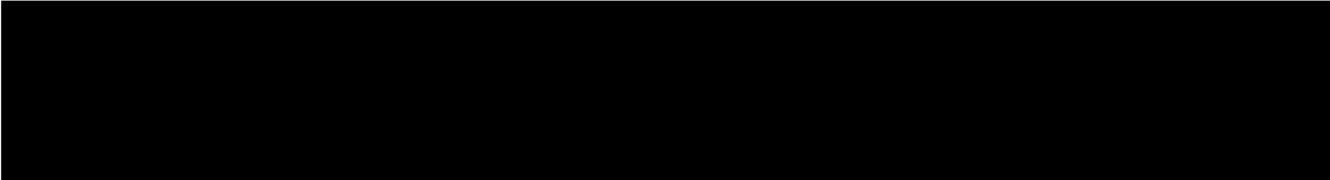
[7] Nad to povinný subjekt se dopustil dalšího pochybení, neboť pouze mechanicky opsal pasáž příslušné právní normy, ale neuvedl, jak tuto aplikoval na předmětný případ a ani neuvedl, jak by mohl být zmařen účel trestního řízení, apod. Takové odůvodnění zcela jistě není dostatečné.

[8] Povinný subjekt dále nevysvětlil, jak by mohlo být poskytnutím anonymizovaného rozhodnutí narušeno právo na spravedlivý proces nebo dokonce čím by snad mohl být zmařen účel trestního řízení. V této části je rozhodnutí nepřezkoumatelné, jelikož povinný subjekt neuvedl ničeho konkrétního, z čeho jednak možné narušení práva na spravedlivý proces nebo dokonce možného zmaření účelu trestního řízení dovozuje. **Povinný subjekt pouze mechanicky opsal příslušnou pasáž z dané právní normy**, aniž by ji konkrétně zasadil do projednávané věci. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/2006-63: „... *V odůvodnění je třeba uvést konkrétní důvody, o něž se rozhodnutí opírá, a vypořádat se s námitkami odvolatele tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné.*“. Pouze formální citace zákonného ustanovení není dostatečná.

[9] Shrnutí – povinný subjekt rozhodně není orgánem činným v trestním řízení, ani trestní řízení nevede, proto vyluka z poskytování informací, o kterou své rozhodnutí opřel je v předmětné věci neaplikovatelná.

[10] Žadatel tedy navrhuje, aby odvolání bylo vyhověno a povinnému subjektu by bylo uloženo poskytnout požadované informace, a to tak, že by byl vydán informační příkaz *alternativně*, aby bylo rozhodnuto tak, že napadené rozhodnutí se zrušuje a věc se vrací povinnému subjektu k dalšímu řízení.

Dne 6. srpna 2024

Čj.: MSK 114003/2024
Sp. zn.: VŽ/23366/2024/Hra
084.3 S5
Vyřizuje: Mgr. et Mgr. Lucie Hrachovcová
Odbor: Odbor vnitra a krajský živnostenský úřad
Telefon: 595 622 570
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2024-09-06

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 6. 9. 2024
Krajský úřad Moravskosleského kraje
dne: 13. 9. 2024

-29-

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskosleského kraje, odbor vnitra a krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací správní orgán“), příslušný k rozhodnutí dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě odvolání [redacted] (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Magistrátu města Opavy (dále jen „správní orgán I. stupně“) čj. MMOP 125397/2024 / 23838/2023/PRES ze dne 30. 7. 2024 (dále jen „napadené rozhodnutí“), o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace (dále jen „žádost“) dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), a rozhodl takto:

Dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se napadené rozhodnutí **m ě n í**, a to tak, že část výroku napadeného rozhodnutí:

„...odmítá z důvodu uvedeného v ustanovení § 11 odst. 6 informačního zákona...“,

se nahrazuje textem

„...odmítá z důvodu uvedeného v ustanovení § 2 odst. 3 informačního zákona...“.

Odůvodnění

Dne 23. 8. 2024 obdržel odvolací správní orgán od správního orgánu I. stupně odvolání žadatele proti napadenému rozhodnutí, kterým byla odmítnuta jeho žádost o poskytnutí informací ze dne 23. 7. 2024 – poskytnutí dokumentu pořadové č. 48 v řízení sp. zn. 23838/2023/PRES. Z výroku napadeného rozhodnutí plyne, že žádost byla odmítnuta s odkazem na § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Proti napadenému rozhodnutí podal žadatel dne 6. 8. 2024 odvolání, v rámci něhož namítá, že napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné, tedy nepřezkoumatelné a trpí nesprávným posouzením věci. Dále je odkazováno na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. května 2017, čj. 8 A 26/2017-33-36, na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 20. prosince 2017, čj. 30 A 211/2016-35 a na rozsudek NSS

ze dne 13. 12. 2006, čj. 5 As 3/2006-70. Dále žadatel namítá nemožnost aplikace ustanovení § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím na konkrétní případ. Závěrem pak navrhuje, aby správnímu orgánu I. stupně bylo uloženo poskytnout požadované informace tak, že by byl vydán informační příkaz, popř. aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena k novému projednání.

Dle § 89 odst. 2 správního řádu, odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Odvolací správní orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a dospěl k následujícímu.

Odvolací správní orgán změnil napadené rozhodnutí, neboť v dané věci je nutné postupovat dle § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 38 správního řádu. V daném případě již žadatel požaduje prakticky nahlížení do spisu, neboť se domáhá všeho, co obsahuje výše uvedený spis. Nahlížení do spisu dle § 38 správního řádu je natolik komplexně upraveným specifickým postupem poskytování informací, že je subsumovatelné pod § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím (viz např. rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007-78). V daném případě bylo ve výroku napadeného rozhodnutí nesprávně odkázáno na § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, kdy správní orgán I. stupně odmítl poskytnutí žádosti na základě tohoto ustanovení, v odůvodnění napadeného rozhodnutí však správně uvedl, že informace odmítá z důvodu, že se jedná o nahlížení do spisu. Odvolací správní orgán se proto rozhodl změnit výrok napadeného rozhodnutí.

Jak uvádí i obsáhlá judikatura správních soudů, je-li žádost o informace svou povahou žádostí o nahlížení do spisu, typicky proto, že žadatel chce získat kopie celého spisu či jeho podstatné části, musí žadatel věc řešit cestou žádosti podle § 38 správního řádu, nikoliv cestou žádosti dle informačního zákona (viz např. rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2018 čj. 10 As 118/2018-53). Odvolací správní orgán se již ke vztahu poskytování informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím a institutu nahlížení do spisu vyjadřoval i ve svém rozhodnutí ze dne 30. 4. 2024 pod čj. MSK 58527/2024, kdy se v daném případě jednalo o poskytnutí pouze dvou písemností, žadatel však podává žádosti o poskytnutí informací opakovaně, kdy již v daném případě dochází k obcházení zákona a ve své podstatě již žádá o poskytnutí celé spisové dokumentace.

K námitce žadatele týkající se aplikovatelnosti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2017, čj. 8 A 26/2017-33-36 odvolací správní orgán uvádí, že žadatel si v odvolání protiřečí, když uvádí, že lze postupovat podle výše zmíněného rozsudku, který se obsahově týká poskytování informací dle § 11 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, když dále v odvolání uvádí, že na daný případ není ustanovení § 11 odst. 6 aplikovatelné, neboť tato výjimka svědčí orgánům činným v trestním řízení, kterým správní orgán I. stupně není, s čímž odvolací správní souhlasí, proto změnil část výroku napadeného rozhodnutí.

Jako nedůvodné shledává odvolací správní orgán i námitky žadatele, kdy tvrdí, že na daný případ lze aplikovat závěry rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 12. 2017, čj. 30 A 211/2016-35 a rozsudku NSS ze dne 13. 12. 2006, čj. 5 As 3/2006-70 týkající se střetu postupu dle zákona o svobodném přístupu k informacím a nahlížení do spisu. Oba rozsudky pojednávají o právu nahlížet do spisu účastníka řízení, avšak žadatel v daném případě účastníkem řízení není, proto je v této souvislosti aplikovat nelze.

S ohledem na výše uvedené rozhodl odvolací správní orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání není podle § 91 odst. 1 správního řádu odvolání přípustné.

Mgr. René Pleva
vedoucí oddělení správních činností
a krajský živnostenský úřad

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:

2. Na vědomí:
Magistrát města Opavy

Podepsáno elektronicky.

Za správnost písemného vyhotovení: Mgr. et Mgr. Lucie Hrachovcová, právník

